

Dzięk

Sroda, 13 lutego 1935 - Nr. 37 - Cena 15 gr
(Pismo wychodzi w dniu datowania)

12 stron

Rok VII

Pomocowski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA - GAZETA MORSKA
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA** : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Toruń, ul. Bydgoska 56. - Telefony redakcyjne: 10-91 ogólny (czynny w dzień i w nocy), 10-92 sekretarz redakcji, 10-93 redaktor naczelny. Telefony administracyjne: 10-94 biuro administracji, 10-95 kierownik administracji, 17-48 filja miejska administracji.
Filja Administracji Królowej Jadwigi nr. 12/14, wejście od ul. Małe Garbary nr. 2. - Konto czekowe P. K. O. 160-315.

O sprawiedliwe rozłożenie podatków

O sprawach podatkowych wiele ostatnio mówiono i pisano. Kryzys przeszło pięcioletni nadał zagadnieniom podatkowym wybitne piętno aktualności. Państwo musi na opędzenie niezbędnych wydatków rozporządzać regularnymi wpływami, płatnik podatków zubożał i nie może często wywiązać się ze swych zobowiązań. Wobec wyłonili się kwestje nie tylko obciążeń, które pewne warstwy społeczeństwa, jak np. rolnicy, uważają za nadmierne — ale również i kwestje takiej reformy samego wymiaru podatków, aby nie utrudniał płatnikowi płacenia ich. Dalej kwestje bardziej słusznego rozplanowania podatków, t. j. obciążenia nimi w większym stopniu tych, których mniej dotknął kryzys, a w mniejszym stopniu tych, którzy bardziej na kryzysie ucierpieli. Wreszcie kwestje „fiskalne“, a więc bardziej humanitarnego traktowania procedury ściągania podatków od ludzi, których pomawiać nie można o opieszałość przy złą wolę.

Ze w tych kierunkach reforma jest nieodzowna, dowiadujemy się ze strony jaknajbardziej miarodajnej. Zarówno minister skarbu prof. Zawadzki stoi na tem stanowisku, jak i przedstawiciel większości społeczeństwa, generalny referent budżetu w Sejmie, poseł Miedziński.

Widzimy też już pierwsze praktyczne poczynania w tym duchu.

Oto np. ostatnio uchwalila Rada ministrów wniesić do Sejmu projekt ustawy, który bardzo wydatnie (bo zaledwo do 0,4 proc.) obniży odsetki, jakie płaci obywatel od zaległości w podatkach państwowych i samorządowych. Jest to wielka ulga dla bardzo szerokiego rzesz, które popadły w zaległości często bez winy, często pod naporem złej konjunktury — a w miarę, jak rosły zaległości, wzmagaly się też i sumy, narastające z odsetek za zwłokę. Obecnie te sankcje niejako karne przestają ciążyć na płatniku podatków.

Większe jeszcze znaczenie ma inny projekt ustawy, uchwalony przez Radę ministrów. Zmierzają on do wytrzeźwienia lasu przepisów z różnych przestarzałych postanowień i do usunięcia niesprawiedliwości w rozłożeniu obciążeń podatkowych.

Mamy na myśli projekt ustawy o podatku gruntowym. Jest to zasadnicza reforma tego podatku.

Na podstawie tej ustawy zostanie przeprowadzona nowa klasyfikacja gruntów. Grunty każdego rolnika zostaną w ciągu 2-ech lat zbadane przez specjalną komisję klasyfikacyjną i zaliczone do nowych klas gruntów. I dopiero w zależności od zaliczenia do niższej czy wyższej klasy, ustalona będzie właściwa stawka podatkowa.

W ten sposób usunie się niesprawiedliwość, istniejącą dziś przy poborze podatku gruntowego. Dziś bowiem zdarza się, że grunty kiepskie, mało wydajne, przynoszące marny dochód, są nadmiernie obciążone zbyt wysoką stawką podatkową. I naodwrot: grunty doskonałe, żyzne, przynoszące wielkie dochody, są zaliczone do „miernych“ i obciążone niskimi podatkami.

Ustawa, którą już w najbliższym czasie uchwali Sejm, usunie tę niesprawiedliwość. Zostanie przeprowadzona

Nota Rzymu wysłana do Addis Abeba Brak finansów nie pozwala Włochom na wszczęcie zbrojnej awantury?

Rzym, 12. 2. (PAT.) Charge d'affaires Abisynji w Rzymie odbył wczoraj konferencję w Palazzo Chigi. Po powrocie kazał zamknąć poselstwo i nie przyjmował nikogo. Według krążących pogłosek, wyjaśnienie, jakie otrzymał nie uspokoiło go, zwłaszcza, że w godzinach popołudniowych ogłoszono komunikat o mobilizacji dwóch dywizji włoskich. Podobno wysłał on wczoraj do Cesarza obszerny raport o sytuacji.

Berlin, 12. 2. (PAT.) Z Rzymu donoszą, że dziś o godz. 16 odbyło się w Pallazie Venezia zebranie naczelnej rady obrony kraju, w którym wziął udział następcą tronu, będący od niedawna członkiem rady. Na czwartek zwołano wielką radę partii faszystowskiej. W kołach rzymskich zwracają uwagę, że poseł abisyński, który dziś po południu konferował przez kilka godzin w pałacu Chigi nie był przyjęty przez Mussoliniego ani Suvicha. Główny ciężar rokowań tkwi w rozmowach, prowadzonych przez posła włoskiego w Addis Abeba. Według doniesień korespondentów niemieckich, rząd włoski wręczył rządowi Abisynji notę, zawierającą żądanie definitywnego wykreślenia granic na terytoriach spornych oraz gwarancję rządu abisyńskiego co do kontroli nad szczeplami koczowniczymi. Poza tem Włochy domagają się mają satysfakcji oraz odszkodowania w wysokości 30 milionów lirów. Żądanie włoskie ma być utrzymane w tonie stanowczym, nie ma jednak charakteru ultimatum.

Paryż, 12. 2. (PAT.) Rzymski korespondent „Matin'a“ donosi, że zdaniem rzeczoznawców wojskowych jest mało prawdopodobne, aby rzeczywista wyprawa wojenna mogła być podjęta w ciągu tego roku. Przeszkody finansowe zdają się być obecnie jeszcze silniejsze niż trudności militarne. Rzym jest, jak się zdaje, zdecydowany działać ostrożnie i cierpliwie, wykluczając wszelkiego rodzaju awantury i przedwczesne decyzje.

Sympatje Japonji

Berlin, 12. 2. (PAT.) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Tokio, że włoskie zarządzenia mobilizacyjne wzbudziły wielkie zainteresowanie w prasie japońskiej. Japońskie koła polityczne nie ukrywają bynajmniej swej sympatji dla Abisynji, gdyż polityka włoska w ostatnich czasach nie znajdowała w Japonji aprobaty.

Zjazd kuratorów szkolnych

(o) Warszawa, 12. 2. (T. wł.) W pierwszych dniach marca odbędzie się w Warszawie zjazd kuratorów okręgów szkolnych, poświęcony sprawie organizacji przyszłego roku szkolnego i aktualnym zagadnieniom szkolnictwa.

M. in. mają być rozważane skargi organizacji nauczycielskich na zbytne przeciążenie nauczycieli pracą pozaszkolną.

Stan bezrobocia

Warszawa, 12. 2. (PAT.) Stan bezrobocia na terenie całego kraju według danych biur pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia wynosił dn. 9 bm. 504.961 osób, co stanowi wzrost bezrobocia w stosunku do tygodnia poprzedniego o 3.661 osób.

Bezrobocie na Śląsku

Katowice, 12. 2. (PAT.) Według danych statystycznych zarządu obwodowego funduszu bezrobocia na terenie województwa śląskiego w okresie od 14 do 26 bm. korzystało z zasiłków ustawowych 10.482 bezrobotnych.

W 13-tą rocznicę koronacji Piusa XI odbyło się uroczyste nabożeństwo w katedrze św. Jana w Warszawie

Warszawa, 12. 2. (PAT.) Z okazji 13 rocznicy koronacji Ojca Świętego Piusa XI J. E. ks. kardynał Kakowski, w otoczeniu licznego duchowieństwa, w obecności J. E. nuncjusza apostolskiego mgr. Fr. Marmaggi'ego, odprawił uroczyste nabożeństwo w katedrze św. Jana, zakończone odśpiewaniem hymnu dziękczynnego Te Deum laudamus.

W stallach zajmowali miejsca: Ich Ekscelencje ks. arcybiskup Gall i ks. biskup półowy Gawlina oraz członkowie

kapituły metropolitalnej in corpore

Pana Prezydenta R. P. reprezentował dyrektor kancelarii cywilnej dr. Stanisław Świeżawski, p. prezesa rady ministrów reprezentował minister W. R. i O. P. W. Jędrzejewicz, ministra spr. zagr. reprezentował wiceminister Jan Szembek, marszałka Senatu — wicemarszałek Bogucki. Poza tem obecni byli liczni dygnitarze państwowi oraz członkowie korpusu dyplomatycznego.

„Krytyka, intryga i matactwo podały sobie rękę“

Premjer Flandin o przeroście parlamentaryzmu francuskiego

Paryż, 12. 2. (PAT.) Atmosfera wewnętrzna jest w dalszym ciągu naprężona. Wczorajsze wystąpienie premjera Flandina wobec delegacji parlamentarzystów interwenjujących w sprawach związanych z utworzeniem funduszu bezrobocia wywołała sensację w kuluarach izby. Według zapewnień deput. Fiancetta, premjer miał oświadczyć:

„Nie zależy mi na utrzymaniu władzy, ale jeżeli chcą mnie obalić, niech mają odwagę działać jawnie. Im dalej posuwam się naprzód w swojej pracy, tembardziej utrwalam się w przekonaniu, że sprawowanie rządów w naszym kraju jest niepodobniem. Każde

działanie bez ukrytych myśli politycznych, każde oddanie się z zapalem i dobrą wolą pracy pozytywnej dla dobra ogółu natrafia na nieporównane przeszkody. Krytyka, intryga i matactwa podały sobie rękę.“

Oświadczenie to było przedmiotem licznych komentarzy w izbie.

Niektóre dzienniki komentują oświadczenie premjera jako poważne ostrzeżenie pod adresem pewnych grup parlamentarnych. Otcoczenie premjera nie ukrywa jednocześnie, że Flandin gotowy jest pokonać wszystkie przeszkody choćby się miał uciec do radykalnych środków.

Napad na stację w Gierałtowicach dziełem rozwiązanej partji narodowo-socjalistycznej

Katowice, 12. 2. (PAT.) Dochodzenie policyjne, prowadzone w sprawie napadu, dokonanego dnia 31 stycznia na kasę stacyjną w Gierałtowicach, doprowadziło do przytrzymania kilkunastu osób. Do ośmiu spośród aresztowanych sędzia śledczy w Rybniku zastosował areszt śledczy. Przyznali się oni do organizowania napadu i pośredniego w nim udziału.

Całe dochodzenie doprowadziło do odnalezienia broni, użytej przy napadzie i m. in. odnaleziono również rewolwer, z którego został zastrzelony w czasie napadu przetekowy Pawlak.

Dochodzenie wykazało, że napad był przygotowany przez członków rozwiązanej w ub. roku narodowo-socjalistycznej partji robotniczej z pod znaku Błyskawica, na której czele stał Graffa Józef, urzędnik prywatny. Celem napadu miało być zdobycie funduszy na akcję organizacyjną tej partji.

Dochodzenia celem ujęcia pozostałych współwinnych napadu są w toku. Blizsze szczegóły oraz nazwiska osób, wmieszanych w napad ze względu na dobro śledztwa są trzymane narazie w tajemnicy.

nowa klasyfikacja gruntów — a jej wyniki będą miarodajne dla wymierzenia właściwych podatków.

Ważna jest przytem zasada, którą przyjął rząd: globalna kwota, którą daje Skarbowi Państwa podatek gruntowy, nie może ulec zwiększeniu przez tę reformę t. j. nowe kwalifikowanie gruntów. Rolnicy nie zapłacą więcej w ogólnej sumie. Tylko w ramach tej reformy kwota, którą płacą do Skarbu Państwa, będzie rozłożona sprawiedliwiej, bez

krzywdzenia kogokolwiek.

Niewątpliwie wieś przyjmie tę reformę z całą życzliwością.

Dobrze się stało, że rząd zajął się regulacją tych spraw. Zaczął od podatku gruntowego, gdyż rolnictwo przedewszystkiem musi być ochronione. Ale trzeba się dobrać również i do innych podstaw wymiaru podatków, by rewizja odbywała się zarówno pod kątem zmniejszenia obciążeń społeczeństwa jak i sprawiedliwego ich rozdziału

Zrzeszenie kobiet pracujących zawodowo

Jest bardzo znamienym objawem, że bezpośrednio po ujawnieniu się następstw światowej katastrofy w postaci załamania się konfederacji gospodarczej do współpracy w wysiłkach obronnych narodów przed następstwami depresji występuje — kobieta.

Zdobyla ona już podczas wojny, a zwłaszcza w okresie bezpośrednio po wojnie szereg praw w dziedzinie polityki (czynne prawo wyborcze w wielu państwach) i na polu pracy zawodowej.

To też z chwilą, gdy konjunktura światowa poczyna się na gorsze, widmo bezrobocia rozprzestrzenia się coraz bardziej, walka o byt i pracę przyjmować coraz ostrzejszy charakter — kobiety wykazują dużą energię i inicjatywę.

W jesieni 1929 r. rozpoczyna się w Nowym Jorku gwałtowna zamiana okresu „prosperity” w to, co popularnie zwie my „kryzysem”.

I już w kilka miesięcy potem, bo w r. 1930, powstaje w Stanach Zjednoczonych wielka organizacja kobiet, pracujących zawodowo pod nazwą „International Federation Of Business And Professional Women”. Stowarzyszenie to narazie ma charakter klubowy. Z biegiem czasu jednak charakter ten zmienił się zasadniczo ze względu na życiowych. Niebawem inicjatywa ta wybiega poza Amerykę i obejmuje również i Europę. Za tą inicjatywą poszły wkrótce i kobiety polskie, stwarzając Zrzeszenie Kobiet Pracujących Zawodowo. Inicjatorką była znana na polu społecznym działaczka p. Anna Szelągowska; z jej też inicjatywy przybyła do Polski Generalna Sekretarka Międzynarodowej Federacji na Europę pani Dorota Heneker, aby zawiązać pierwszy Komitet Organizacyjny.

Po opracowaniu i zalegalizowaniu placówki pod nazwą „Polskie Zjednoczenie Kobiet Pracujących Zawodowo” przystąpiono do praktycznej akcji, zakładając pierwsze swe ognisko w stolicy Polski, w Warszawie.

Mamy już dziś w Polsce wielki zasięg działania kobiet na szeregu stanowisk społecznych. Widzimy coraz liczniejsze ich zastępy — czy to w handlu, przemysle i biurowości, czy też na polu pracy intelektualnej w dziedzinie artystycznej, literackiej i dziennikarskiej.

Do czegoż więc zmierza Federacja Kobiet Pracujących? Cóż wnosi do idei zrzeszenia polskich kobiet, zawodowo pracujących?

Ma ona za zadanie niesienie pomocy w udoskonalaniu i kształceniu zawodowym kobiet, w twarzeniu ośrodków kulturalnych i towarzyskich, jak kluby, domy wypoczynkowe itp., współdziałanie w urządzaniu wystaw, wycieczek, zjazdów na terenach międzynarodowych. Członkinie należące do Federacji w razie wyjazdu zagranicę mają zapewnioną opiekę i gościnę tamtejszych kobiet, mogą wymieniać swe prace — co daje możliwość rozszerzenia rynków zbytu pracy kobiet w różnych krajach.

Statut jako główne cele określa: „Wytworzyć serdeczne i pozytywne stosunki między kobietami pracującymi zawodowo w różnych krajach; wspólnie pracować nad obroną interesów kobiet i starać się o rozszerzenie rynku zbytu dla ich pracy;

podnosić poziom społeczny i zawodowy kobiet dla dobra ruchu kobiecego na terenie narodowym i międzynarodowym”.

My, kobiety, musimy same dbać o to, aby mieć poszanowanie dla naszej pracy i naszych wartości, tembardziej, że mamy przecież tak rozległe pole do działania, tyle okazji, w których możemy wykazać się temi wartościami. Ileż pracy, w której mogłaby i powinna wziąć udział kobieta polska — leży odłogiem.

Łączność międzynarodowa, jaką zapewnia nam Federacja, pole to więcej jeszcze rozszerza. W pracy nad umocnieniem tej łączności, która jest jednocześnie pracą nad podniesieniem kultury ogólnoludzkiej — nie może być brak kobiety polskiej.

Marja Albrechtowa.

Święto morza w Gdyni

W ub. niedzielę w dniu 15-lecia odzyskania morza odbyło się w Gdyni wręczenie daru miasta Littorji dla Gdyni — pięknego ornyksu z góry Circeo. Na zdjęciu — moment wręczenia daru na ręce pana komisarza Rządu Sokola.

Wojewodowie będą decydować o ekstradycji

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieliło ostatnio wojewodom i komisarzowi rządu na m. st. Warszawę wyjaśnień i wskazówek w związku z przekazaniem im uprawnień do wydawania zarządzeń potrzebnych do wykonania ekstradycji.

Uprawnienia te przysługiwały dotychczas wyłącznie Ministrowi Spraw

Wewnętrznych. Od dnia 1 bm. Wojewodowie są uprawnieni do wydawania zarządzeń, związanych z przewiezieniem ekstradenta przez terytorjum Rzeczypospolitej, wydania na granicy przestępcy ściganego przez sądy obcego państwa, lub przejścia przestępcy, ściganego przez sądy polskie.

Pielgrzymowemu obrońcy w odpowiedzi

(1.) Dostyc wiele wody w Wiśle upłynęło, zanim „ks. narodowiec” odpowiedział na artykuł pod tyt. „Dawniej a dziś”, umieszczony w nr. 25 naszego piśmie z dnia 29 ub. m. Ten stosunkowo długi okres czasu przyczynił się atoli walnie do uspokojenia nerwów autora, trzeba bowiem przyznać, że tym razem ton jego jest nieco spokojniejszy.

Teraz ad rem. Krótko i węzłowato.

1) Znam doskonale hierarchję kościoła rzymsko-katolickiego oraz kompetencje poszczególnych dostojników i władz duchownych. Wiem, że „Pielgrzym” nie jest organem kapituły ani kleru djecezjalnego. Wiem też, że znaczny procent duchowieństwa pomorskiego, w tem bardzo wybitni i zastężeni kapłani, nie solidaryzuje się z działalnością polityczną pielgrzymowych zapaleńców endeckich. Ale dlaczego prasa endecka, w szczególności „Kurjer Poznański”, stale nazywa „Pielgrzyma” organem duchowieństwa pomorskiego? Odpowiedniego sprostowania czy wyjaśnienia „Pielgrzym” dotychczas nie zamieścił.

2) Nigdy nie twierdziliśmy, że jedynie Legioniści i zwolennicy obozu prorządowego są dobrymi Polakami i że poza nimi niema obywateli, owianych gorącym patriotyzmem i dobrą wolą służenia Ojczyźnie.

Natomiast oczernianie Legionistów i

wszednim. Nawet w tych dniach poseł endecki Stypulkowski miał odwagę powiedzieć z trybuny sejmowej, że wśród Strzelców przeważa element kryminalny, chociaż dowodów na to nie podał, bo ich niema.

Przytoczony przez „ks. narodowca” argument, że w obozie prorządowym przeprowadza się czystkę, jest dodatnią a nie ujemną cechą charakteru obcego reżimu. Taka czystka — i to w dużej większej skali — przydałaby się i wam, panowie endecy, którzy widziecie żdźbło w oku cudzym a nie widziecie belki w oku własnym.

3) Jeżeli poprzedni artykuł pisał istotnie ksiądz, to czyż kapłanowi godzi się w ten sposób pisać o bliźnich?

4) Dziwna rzecz, że „ks. narodowiec” jest tak niezwykle czuły na rzekomą opinię Niemców, gdy chodzi o „Pielgrzyma”. A dlaczegoż to autor pielgrzymowy nie pamięta o tem, że wszystkie kłamliwe napaści na ludzi rządzących Polską są skwapliwie podchwytywane przez wszystkich naszych jawnych i zamaskowanych wrogów.

5) Najwyższy czas, ażeby wreszcie przestać mówić i pisać o „przybyszach”. Zaborów dziś niema, mamy jedną Polskę i wszyscy jesteście Polakami, obojętnie, gdzie się kto rodził, gdzie żył i pracował. A jeżeli już piszecie o „wypychaniu Pomorzian ze stanowisk”, to przyzyjcie się dobrze niektórym waszym

przedsiębiorstwom, jak tam wygłada pod tym względem. Ilu np. „Kurjer Poznański” ma redaktorów, pochodzących z Wielkopolski, a ilu z innych dzielnic? Redaktorów „przybyszów” mają i inne wasze pisma poznańskie i pomorskie, nie wyłączając „Pielgrzyma”.

6) Autor pielgrzymowego artykułu ironizuje państwowotwórczą pracę obozu pomajowego. Tylko ślepy lub notoryczny antypaństwowiec może nie widzieć chwalebnych skutków działalności rządów Marszałka Piłsudskiego. Gdyby w dzisiejszych czasach kryzysowych istniały jeszcze rządy przedmajowe, to Polska znajdowałaby się na skraju przepaści. Kto pragnie powrotu warcholstwa sejmowego, temu obojętny jest los Rzeczypospolitej. Polska nie może wrócić do sejmowładztwa, bo wtedy rozdziobałyby ją kruki i wrony. Lepszy „sejm niemy”, niż warcholski i sprzedajny. Zresztą Sejm obecny nie jest wcale „sejmem niemy”. Zniknęło bezpłodne gadulstwo poselskie a praca wre głównie w komisjach sejmowych. Demagogia i korupcja musiały ustąpić miejsca szlachetnej inicjatywie i wyścigowi pracy.

Jak długo jeszcze stronnictwa opozycyjne uprawiać będą negatywną i destrukcyjną robotę wobec Rządu Rzeczypospolitej?

7) O przyszłość „Dnia Pomorskiego” niech was, napowie endecy, głowa nie boli. Społeczeństwo pomorskie poznało

STANISŁAW ZIELIŃSKI

Obrazki z powstania 1863 r.

— Nie żałuję — były jego ostatnie słowa — nie żałuję życia, bom przynajmniej kilku własną ręką Moskali ubił, a byłem świadkiem z własnego domu takiej bohaterskiej walki. Umieram z tem przekonaniem, że kraj ten nie upadnie, że Bóg dobroliwy wspomże usiłowania rodaków i doda im siły do wypędzenia nikczemnego najeźdźcy z naszej Ojczyzny. W nocy zmarł.

Gdy noc zapadła, garstka walecznych opuściła zgłiszczą już glanowskiego dworu i wśród nieprzebranych prawie gąszczów o świcie dotarła w miejsce bezpieczne...

Jedenastu, a nawet dziesięciu tylko zdrowych powstańców przez cztery godziny w gorejącym się domu stawili opór całej rocie Moskali przez pewien czas dwóm aż kompanjom moskiewskim. Jedenastu obroną ręką walecznie wyszło z opresji trzydziści razy liczniejszego nieprzyjaciela. A minut pięć najwyżej starczyłoby dzicych moskiewskiej, by na bagnatach roznieść garstkę bohaterów. Sześćdziesiąt cztery trupy złożył Moskal u stóp bohaterskiego dowódcy powstańczego, ale sam na bohaterstwo się nie odważył.

VII. „NA PRÓBĘ”.

Pod koniec czerwca zjawilo się u komisarza cywilnego kilku chłopów z pod Krasnegostawu z wyrzutami dlaczego nie bierze się ich do pomocy w tej wojnie (wówczas właśnie organizował się w tych stronach Rucki) — oni są Polakami i tak dobrze jak szlachta radziby pozbyć się wroga.

Przyjęci serdecznie, oświadczyli, że zebrało się ich trzystu i że czekają rozkazu. Komisarz, uradowany takim nabytkiem, posłał ich do S., aby tamtejszy rządca umieścił ich w bezpiecznym miejscu w lesie aż do nadejścia oddziału Ruckiego, a w kilka godzin później udał się za nim, aby zarządzić dostarczenie żywności i innych potrzeb. Dopędziwszy ich w samym S. doprowadził do lasów Cyncowskich, usiawił, rozdzielił i przeliczył — było ich dwustu siedemdziesięciu, żadnego w surducie, samych chłopów z dóbr rządowych około Krasnego.

Sformowawszy ich w dwudziestki, polecili im komisarz, aby sobie do każdej partji dobrali starszego czyli dowódcę, jedną partję naznaczył na pikiety, które sam rozstawić musiał, a drugą na zluzowanie teje i zamierzył oddalić się. Ale chłopci wystąpili do wojny na własnych śmieciach i o własne śmiecie, po dokładnem rozważeniu warunków i okoliczności, to też z rozwagą i powagą obliczywszy wprzód wszelkie ewentualności i następstwa.

Raz sformowani uważali, że idą na bój, na śmierć może pewną, niech więc, gdy któryś z nich zginie, najbliżsi o tem wiedzą, „bo to jak człek idzie do wojny niejednemu Bóg da śmierć”, wobec czego poprosił komisarza o sporządzenie kompletnej listy wszystkich ochotników.

Po powrocie komisarza z objazdu pikiet zgromadziła się starszyzna, nową przedstawiając prośbę: aby sprowadzić kilka koni, by od czasu do czasu mogli, kogoś od siebie wysłać, ażeby też wyrzwał za las, „bo my tak w środku stoimy” — mówili — „i nie nie wiemy co za lasem się robi, a nawet, jakby przyszło i uciekać, toby człek nie wiedział w którą stronę”.

Niestety niejednemu z dowódców powstańczych podobne myśli i zarządzenia nie przyszły do głowy, czego skutki bywały smutne, gdy nagle napaściami całe oddziały w jednej chwili marnowali. Ale wspomniany oddział był chłopski i chłopski zdrowy posiadał rozum.

Wszystkiego na cały ten oddział było — cztery strzelby pojedynki. Otrzymawszy przyrzeczenie dostarczenia broni, opuszczającemu ich komisarzowi oświadczyli na koniec, że oni przybyli tylko na próbę, a gdy pójdzie po ich myśli, to co żyje we wsiach, przyjdzie do obozu.

Dwa dni pozostał komisarz w tym osobliwym oddziale, bratając się z siemiężnymi, marząc o możliwości pospolitego ruszenia i jego konsekwencjach.

(Ciąg dalszy nastąpi).

się już na waszej „miłości chrześcijańskiej” i coraz bardziej stanowczo odgrada się od waszego zacietrzewienia partyjnego, niemającego nic wspólnego ani z katolicyzmem ani z należytem pojmowaniem obowiązków obywatelskich.

Kraina czarnych chrześcijan

Abisynja — jedyne państwo niepodległe w Afryce

Wobec zaostrenia się zatargu włosko-abisyńskiego uwaga państw skierowała się na Abisynję, niepodległe od wielu setek lat państwo w Afryce wschodniej, ongiś, w starożytności zwane Etopjja.

Ze względu na ewentualność dalszych komplikacji w stosunkach włosko-abisyńskich, należy podkreślić, iż warunki geopolityczne Abisynji są nader korzystne. Stanoi ona jakby olbrzymią wyspę, warownie skalistą, ograniczoną zarówno od wschodu jak i zachodu wysokimi krawędziami gór. Niedostępność tego kraju i jego obronność umożliwiły jego mieszkańcom zachowanie niepodległości w ciągu wieków. Abisynja straciła jednak dostęp do morza Czerwonego, który kiedyś posiadała. Skład ludności jest niejednorodny. Niektórzy uczeni określają abisyńczyków jako mieszaninę semicko-chamicką, pozatem spotyka się w Abisynji ludy, jako to Somalów i Ganalów, pochodzenia murzyńskiego.

Większość ludności wyznaje wiarę chrześcijańską, która dotarła do Abisynji jeszcze w IV w. po Chrystusie i zdołała obronić się przed naporem islamu. Religją państwową jest więc wyznanie chrześcijańskie, t. zw. obrządek koptyjski, mocno przesiąknięty wpływami islamu, mozaizmu oraz poganizmu. Pozatem część ludności wyznaje mahometanizm, zaś szczerp Falaszów — religię mojżeszową.

Abisynja liczy obecnie około miliona km. kwadratowych, ludności zaś od 8—10 milionów. Stolica Addis-Abeba liczy 70 tys. mieszkańców. Dynastia panująca wywodzi się jak głosi legenda, od Menelika syna króla Salomona i królowej Saby.

Panujący cesarz Ras Tafari Mekonnen, siostrzeniec wielkiego władcy Menelika, który w r. 1898 stoczył słynną zwycięską wojnę z Włochami, początkowo przez kilka lat był współrządcą kraju wspólnie z cesarową Waizeru Zauditu. W 1930 r. został ukoronowany na cesarza, przyjmując imię Haile Selassie I-go.

Dzięki korzystnym warunkom klimatycznym i bogactwom kopalnianym byłaby Abisynja krajem bogatym, gdyby nie zacoła nie mieszkańców; kopaliny leżą przeważnie odległymi. Stolica Addis Abeba jest połączona koleją z portem francuskim Dżibuti, kolej ma długości 783 km., z tego 90 km. przechodzi przez terytorjum francuskie. Kolej ta, jedyna w Abisynji, jak też i telegraf jest w rękach francuskich.

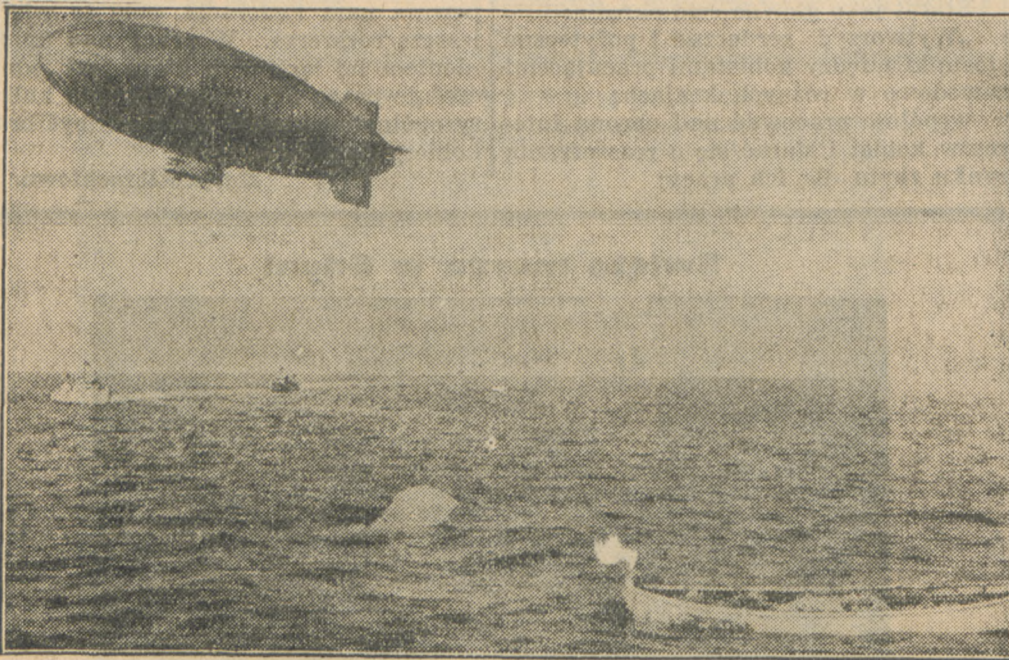
W czasie wielkiej wojny Abisynja była jedynym krajem w Afryce, który zachował neutralność. W r. 1923 po ogłoszeniu dekretu znoszącego handel niewolnikami, a przewidującego karę śmierci za ten handel, Abisynja została przyjęta do Ligi Narodów.

W r. 1931 cesarz Haile Selassie, inicjator europeizacji kraju, nadaje konstytucję przewidującą system dwuzbiowy i rząd od-

powiedziałny przed cesarzem. W r. 1925 Abisynja stała się głośna na forum międzynarodowym; w tym bowiem roku W. Brytania i Włochy zawarły wzajemny układ co do popierania się na terenie Abisynji w dwóch sprawach: W. Brytania zastrzegła sobie budowę tamy na jeziorze Tsana, z którego wypływa Niebieski Nil, a to celem nawodnienia Sudanu. Włochy w układzie tym zastrzegły sobie budowę linii kolejowej przez terytorjum Abisynji, mającej połączyć dwie włoskie kolonie: Erytreę i Somalję. Ponieważ układ ten został zawarty poza Abisynją i godził w jej suwerenność, wniosła ona w 1926 r. protest do Ligi Narodów. Po wyjaśnieniach ze strony W. Brytanji i Włoch, iż układ ten nie godzi w integralność Abisynji, sprawa ta upadła.

W r. 1928 Abisynja zawarła z Włochami układ przyjaźni i arbitrażowy.

Nad bezmiarem oceanu

Amerykański sterowiec poszukuje wśród fal oceanu śladów rozbitego transatlantyku „Mohawk”.

Pies — zwierzę pociągowe krajów arktycznych

W krajach podbiegunowych jeszcze do dziś dnia pies jest jedynym zwierzęciem pociagowym. Dlatego też cena psów w Arktydzie jest bardzo wysoka. Pierwotnie psy podbiegunowe rekrutowały się z mieszańców wilczych obecnie jednak psy te są hodowane przez rząd kanadyjski i przedsiębiorców prywatnych, którzy starają się o stałe udoskonalanie rasy. Przez krzyżowanie z psami myśliwskimi wytworzono gatunek psa bardziej rączego. Psy te biorą często udział w psich wyścigach, które coraz bardziej zyskują na popularności w Ameryce.

Psy krajów podbiegunowych są zwierzętami nieufnymi i dzikimi. Posiadają natomiast niezwykłą wytrzymałość, mogą podróżować całymi dniami bez pożywienia. Rozwijają nawet szybkość do 16 km. na godzinę. Gdy są bardzo głodne jedzą nawet...

skórzane buty i wogóle wszystko w co tylko mogą wbić zęby. Zwykłym pokarmem psów jest mięso i ryby, zwłaszcza ryby, jako tańsze w tamtejszych okolicach. Ulegają one jednak łatwo psiej chorobie, która grasuje w północnej Kanadzie co kilka lat, przyczem ginie nieraz po kilkaset psów. Istotą tej choroby nie jest jeszcze całkowicie znana, jakkolwiek rząd kanadyjski prowadzi nad nią badania. Pierwszymi objawami choroby jest obfita wydzielina z nosa i oczu, poczem następuje brak apetytu, paraliż tylnych kończyn i śmierć. Zgon następuje w ciągu czterech do ośmiu dni od pierwszych objawów choroby, przyczem śmiertelność sięga prawie 90 procent.

Już od wczesnej młodości zaprawia się psy do chodzenia w zaprzęgu, zgodnego ciągnięcia i posłuszeństwa dla psa przodowni-

Panika na rynku drogocennych kamieni

Wywołały ją pogłoski o fabrykacji sztucznych djamentów

Podana przez jedno z pism londyńskich wiadomość o wynalazku wytwarzania sztucznych djamentów i innych drogich kamieni, wywołała panikę na węgierskim rynku djamentowym. Zarząd budapeszteńskiej giełdy drogich kamieni do północy nie mógł stwierdzić, czy doniesienie to jest prawdziwe.

Zarówno koła fachowe, jak i osoby prywatne, które ulokowały poważne sumy w kamieniach, były opanowane niepokojem. Dopiero komunikat antwerpjskiej giełdy drogich kamieni, zaprzeczający prawdziwość wynalazku oraz wiadomość o wyższości cen djamentów, wpłynęły uspokajająco.

Lloyd George premierem?

Od dłuższego czasu krąży w londyńskich kołach politycznych pogłoski o możliwości aktywnego udziału Lloyda George'a w rządzie. W tym kierunku nawiązane zostały rokowania między Downingstreet i byłym liderem stronnictwa liberalów. W przyszłym tygodniu odbyć się ma decydująca konferencja, w której rzekomo ustalone będą warunki ewentualnego współdziałania Lloyda George'a w rekonstruowanym gabinecie angielskim.

Wśród zwolenników Lloyda George'a uchodzi za rzecz pewną, że nowe wybory przyniosą znaczne zmiany w obecnym układzie sił politycznych oraz, że Lloyd George zamierza w oparciu o nową większość wyłonioną z wyborów objąć fotel premiera w przyszłym rządzie.

Panny na wydaniu strajkują w Szanghaju

W Szanghaju młode rodziny zamożnych rodzin chińskich ogłosiły oryginalny strajk: postanowiły nie wychodzić z domu, dopóki nie będzie zniesione nowe prawo małżeńskie. Kamieniem obrazy dla młodych Chińczyków w nowym prawie jest paragraf, według którego żona zdradzająca męża podlega karze do roku więzienia, wówczas gdy mąż za popełnienie tego samego czynu nie odpowiada sądownie. Unowocześnienie stosunków i emancypacja kobiet w Chinach idą dużymi krokami naprzód.

ka. W podróży poprzez tereny lodowate psom nakłada się buty, by gładko wyszlifowany lód nie zdierał im skóry na łapach. Kierowca idzie za sankami, względnie, gdy nie może nadażyć biegowi psów, jedzie na sankach. Gdy droga wypada pod górę, kierowca popycha sanki; w czasie zamieci śnieżnych — usuwa śnieg na drodze, by psy nie zapadały się w śnieg.

I tak od osady do osady wędrują zaprzęgi psów wioząc żywność, odzież i wieści ze świata. (Tr.)

Dla dzieci *specjalna, pomarańczowa, smaczna pasta do zębów* **Bebedont-Szofmana**
PRZEWRÓT W HYGIENIE DZIECKA

WALTER HERRMANN

10)
(Przedruk wzbroniony)

Los szpiega

Przygody agenta tajnego wywiadu niemieckiego w Rosji, w Anglii, w Belgii i we Francji
(Tłumaczył z niemieckiego Teha)

Dopiero w Berlinie odmłodziłem się znowu o kilka dziesiątków lat.

Podczas półrocznego urlopu, którego mi udzielono po szczęśliwym zakończeniu tej niezwykle ważnej misji, często myślałem o uroczej Wierze G. Co się z nią stało? Pisać do niej po tem wszystkim nie mogłem, gdyż nie chciałem jej narażać na wielkie niebezpieczeństwo. Jeśli nawet nie miała żadnych przykrości w związku ze sprawą generała J., to napewno znajdowała się pod czujną obserwacją.

Nigdy już o niej nie słyszałem...

Nowa misja w Anglii.

Pół roku urlopu przeminęło szybko. Tymczasem czekała na mnie już nowa robota. Tym razem w Anglii.

Wskutek wojny boerskiej i zawartego w jej następstwie w roku 1902 w Pretorji pokoju, posiadłości kolonialne Anglii w Afryce ogromnie się powiększy-

ły. Ofiarą zachłanności angielskiej padł także Egipt. Po objęciu rządów przez Edwarda VII Anglija zawarła porozumienie z Japonją i odtąd skoncentrowała swą intrygancką działalność polityczną na Europie.

Anglija była wówczas bezsprzecznie pierwszą potęgą morską, jeśli już nie pierwszą potęgą wogóle na świecie i nad utrzymaniem tego stanu czuwała jej ogromna flota.

W polityce angielskiej szczególnie wyraźnie zaznaczała się niechęć do Niemiec. Niechęć ta podczas wojny boerskiej jeszcze bardziej się zaostriżyła. A ponieważ Anglija pod tym względem była całkowicie zgodna z Angliją, przeto dochodziło do coraz większego zbliżenia między obu temi państwami. Doprowadziło to właśnie akurat wówczas do zawarcia związku przyjaźni, znanego pod nazwą „entente cordiale”. Było jasne, że niebawem również i Rosja, krocząca już wtedy śladami Francji, zostanie wciągnięta także do tego związku, z chwilą gdy tylko zawarte zostanie porozumienie w sprawach azjatyckich, indyjskich i perskich.

Otwarcie więc uprawiała Anglija politykę okrażania i dążyła do odosobnienia Niemiec. Było w Niemczech dość ludzi, którzy to niebezpieczeństwo wcześniej spostrzegli!

Dlatego było rzeczą ważną wynaleźć zawczasu punkty ataku przeciw Anglii na wypadek wojny, a że do niej w końcu dojść musiało, nie trudno było odgadnąć.

Zadanie moje polegało na tem, aby dokładnie określić położenie angielskich fortyfikacyj nadbrzeżnych w kanale i przeprowadzić sondowanie głębokości morza w szczególnie ważnych punktach.

Wyjechałem do Anglii na jesieni 1904 roku pod nazwiskiem Leopolda von H.... Stałem się nagle namiętnym sportowcem, którego ulubionym konikiem był sport żeglarski oraz wędkarstwo. Dlaczego miałem nie spróbować uprawiania swego ulubionego sportu także u wybrzeży angielskich i nie zatrzymać się w tym celu na pewien czas w Anglii, kolebce tych właśnie sportów?

Osiedliłem się zatem w pobliżu Londynu. Wybrałem Londyn dlatego, że pragnąłem podczas sezonu zimowego ponawiać szerokie stosunki towarzyskie, do czego stolica Anglii dawała najwięcej sposobności. Poza tem w takim niezmiernie wielkim mieście, jak Londyn, które znałem dość dobrze, łatwo można było w razie potrzeby się ukryć.

Natychmiast po przyjeździe do High-Holborn złożyłem wizytę komandorowi X., który został zawiadomiony wprost przez Berlin o moim przybyciu.

Podczas długiej i wyczerpującej konferencji ustaliliśmy wszystko, co było do tej roboty niezbędne. Plan ogólny w grubych zarysach opracował już sam X. Ustaliliśmy więc, że przedewszystkiem bez robienia specjalnego nacisku muszę dostać się do towarzystw angielskiego i podczas sezonu zimowego ponawiać, ile tylko się da, przyjaźni sportowych, po to, aby z nastaniem wiosny móc oddać się „wiadomemu” sportowi bez wzbudzenia czyichkolwiek podejrzeń.

Zanim znalazłem odpowiednie mieszkanie, zamieszkałem narazie w hotelu „Kolejowym” w High-Holborn.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

+
s. p.
BRUNON KOWALSKI
mistrz murarsko-ciesielski i budowniczy

zmarł dnia 9 lutego 1935 r. w Gdyni.

W Zmarłym tracimy dobrego Kolegę i gorliwego członka naszego cechu.

Cech Murarsko-Ciesielski
Gdynia - Wejherowo
Zarząd

1288

+
s. p.
Brunon Bolesław Kowalski
budowniczy

przeżywszy lat 48, o czym donosi krewnym i znajomym w smutku pograżona

Rodzina

Eksportacja zwłok z domu żałoby, Gdynia, ul. Świętojańska 134 odbędzie się w czwartek dnia 14 b. m. o godz. 9-tej przed poł. do kościoła N. M. P., gdzie odprawi się nabożeństwo żałobne, poczem nastąpi odprowadzenie zwłok na cmentarz witoński.

1290

Bezrobotni na własnych gospodarstwach

Piękny bilans pierwszego roku pracy Pom. Zw. Tow. Ogródków Działkowych

W okresie wielkiego nasilenia bezrobocia, które obecnie przeżywamy, jedną z najpoważniejszych trosk zarówno władz, jak i ogółu społeczeństwa, jest znalezienie dróg i środków, któreby w sposób możliwie celowy i skuteczny mogły doprowadzić do rozwiązania palącego zagadnienia pomocy pozabawionym pracy rzeszom ludności.

Praca w tym kierunku jest bardzo intensywna: obok pomocy państwowej przez specjalnie powołane w tym celu do życia instytucje, widzimy również szeroko zakrojoną akcję samorządów oraz organizacji społecznych, której owoce z roku na rok są coraz konkretniejsze. Jednym z podstawowych działań tej akcji o charakterze społecznym, wybitnie popieranym przez władze, jest organizowanie t. zw. ogródków działkowych i osiedli podmiejskich. Myślą przewodnią jest tu dostarczenie bezrobotnej, względnie ubogiej, rodzinie kawałka ziemi pod uprawę plodów rolnych i dachu nad głową w postaci prowizorycznej przynajmniej budowl, wzniesionej na danej działce. Rezultat akcji zaś jest ten, że nietylko daje się bezrobotnemu i jego rodzinie możliwość egzystencji, lecz również przywiązuje się go do ziemi, wpaja się zamiłowanie do własnego gospodarstwa, a przez to uspołecznia się go i odgranicza od wpływu czynnika wywrotowego i antypaństwowego.

Na Pomorzu akcja ogródków działkowych w ciągu roku ubiegłego nabrała wielkiego rozpędu. Jest to zasługą przede wszystkim p. Wojewody Pomorskiego Stefana Kirtiklisa, który doceniając znaczenie osadzania bezrobotnych na własnych parcelach, stał się inicjatorem i opiekunem rozbudowywanej się w całym Województwie organizacji.

Coprawa sama idea ogródków działkowych nie jest najświeższej daty. Już

w czasach przedwojennych bowiem istniały tego rodzaju osiedla również i na Pomorzu, a mianowicie w Tczewie (od r. 1908) i Grudziądzu (od r. 1910), były to jednak imprezy o charakterze czysto lokalnym, nie mające cech powszechnej i usystematyzowanej akcji. Po wojnie powstały dalsze osiedla działkowe: w Grudziądzu oraz w Toruniu i w Chełmnie. Dopiero jednak od r. 1934, t. zn. z chwilą powstania Pomorskiego Związku Towarzystw Ogródków Działkowych i Małych Osiedli Podmiejskich z siedzibą w Toruniu, praca w tym zakresie objęła cały

teren naszej dzielnicy i stała się ważnym czynnikiem w zwalczaniu skutków bezrobocia.

W chwili obecnej mamy już poważny bilans tej pozytywnej akcji. Jak wynika ze sprawozdania, sporządzonego przez przewodniczącego Pom. Zw. Ogr. Działkow. p. insp. Wodwuda z Grudziądza, z początku roku bież. obszar ziemi, oddanej na terenie Pomorza pod ogródki działkowe i osiedla podmiejskie liczył 1476 morgów, przy czym akcja działkowa obejmuje 13 miast, a mianowicie: Grudziądz, Toruń, Tczew, Działdowo, Lidz-

bark, Świecie, Chełmno, Wąbrzeźno, Tucholę, Brodnicę, Wejherowo, Podgórz i Starogard. We wszystkich tych miastach istnieją towarzystwa ogródków działkowych, należące do Związku, których zadaniem jest administrowanie już istniejących wzgl. przygotowanie nowych terenów działkowych. Towarzystw tych jest ogółem 21.

Nadmienić należy, że poza towarzystwami lokalnymi, działającymi w poszczególnych miejscowościach, szeroko zakrojoną akcję w całym województwie prowadzi w tym zakresie Rada Okręgowa „Rodziny Rezerwistów“, która założyła w ciągu r. 1934 osiedla działkowe o łącznym obszarze 196 morgów. Prócz tego w Chojnicach istnieje jeszcze jako odrębna organizacja „Spółdzielnia Domków Działkowych“ oraz wydzielony przez Zarząd Miasta obszar t. zw. wolnych działek.

Jeżeli zważymy, że przed powstaniem Związku, t. j. do r. 1934 obszar osiedli działkowych na Pomorzu nie przekraczał 200 morgów i że w ciągu jednego roku niespełna liczba ta wzrosła przeszło siedmiokrotnie, wówczas najlepiej będziemy mogli ocenić sumę pracy, którą tu włożono. A trzeba wiedzieć, że nie samo tylko urządzenie działek jest jej wynikiem: na działkach tych w licznych osiedlach pobudowano domki lub altany mieszkalne oraz — co jest niesłychanie ważne — działkowiczom udostępniono środki celem założenia małych własnych gospodarstw.

Jesteśmy przekonani, że tak pojęta i realizowana działalność Związku, nad którą czuwa i którą opiekuje się osobicie p. Wojewoda Kirtiklis, będzie w dalszym ciągu postępowała naprzód i niebawem wykaże się jeszcze bogatszymi rezultatami.

W niedzielę, dn. 17 bm. w sali księżycowej Dworu Artusa w Toruniu odbędzie się I-sze doroczne walne zebranie Pom. Związku Tow. Ogródków Działkowych i Małych Osiedli Podmiejskich. Początek zebrania o godz. 11.30.

+
Dnia 9 lutego r. b. zmarł w Gdyni
s. p.
BRUNON KOWALSKI
budowniczy

W Zmarłym straciliśmy długoletniego członka naszych komitetów dyskontowych, który swoim doświadczeniem, gorliwością i sumiennością oddawał duże usługi naszym instytucjom, to też dajemy niniejszem wyraz naszego szczerego żalu po zasłużonym i bezinteresownym współpracowniku.

Cześć Jego Pamięci!

Bank Gospodarstwa Krajowego   **Bank Polski**
1289   Oddział w Gdyni   Oddział w Gdyni

+
Dnia 9 lutego 1935 r. zasnął w Bogu, po krótkich cierpieniach
s. p.
BRUNON KOWALSKI
budowniczy, przeżywszy lat 48.

W Zmarłym tracimy powszechnie lubianego i nawskroś szlachetnego charakteru Kolegę

Gdynia, II, 2. 35.   **Związek Techników Rzeczypospolitej Polskiej**
1291   Oddział Pomorski w Gdyni

Eksportacja z domu żałoby, ul. Sw. Jańska 134 do kościoła Najświętszej Marji Panny o godz. 9-tej.
Zbiórka P. T. Kol. w czwartek, dnia 14 bm. o godz. 8.30 przed domem żałoby.

RADJO-aparaty PHILIPSA na raty

wszystkie modele na składzie

Grim Sukc. i Kamiński
Centrala w Warszawie, Rymska 7
Oddz. w Gdyni, Starowiejska 47, tel. 26-48

M. G. EBERHARDT.

OFIARA CHIRURGA

POWIEŚĆ SENSACYJNA

Polecenie dra Harrigana miało te niezwykłe cechy, że nie było napisane w rubryce poleceń i to, że lekarze nie zatwierdzają tak pobieżnie z pielęgniarkami, jeżeli idzie o operację (prawda, że z tą operacją wszystko było nieformalnie) i że tak dobrze mi znajome drobne, kaligraficzne pismo wykazywało wyraźne, choć mało uchwytnie odchYLENIE od normy. Zakreśły były zbyt zadzierzyste, a kreski na „t“ niestandardne. Czuło się, że ręka piszącego działała trochę niesprawnie. Ale pomimo to nie wątpiłam, że było to pismo Harrigana.

Długo się głowiłam. Wkońcu, odrzucając hipotezę upicia się, jako nieprawdopodobną, oddarłam część karty z poleceniem i schowałam do kieszeni. Przybyła mi nowa, dręcząca zagadka.

Potem zaczęłam sobie notować pytania, odnoszące się do sprawy. Czułam, że odpowiedź choćby na kilka z nich rzuciłaby na mrok morderczej zagadki ważne światło.

Oto one:

Gdzie jest Piotr Melady?

Dlaczego doktor Harrigan wszedł do

pokoju Dione zaraz po spotkaniu się z Lillian Ash? (Nie był jej lekarzem, a wiadome stosunki między temi rodzinami nie mogły usprawiedliwić przyjacielskiej wizyty o tak późnej godzinie).

Czy Lillian Ash wie co o Harriganach, jeżeli wogóle co wie?

Czy winda mogła wisieć przez cały czas na drugim piętrze?

Jeżeli Dione znalazła chińską tabakierkę w pokoju ojca, w noc ósmego lipca, to kto ją tam schował? Wieczorem, na niewiele godzin przedtem, rewidowano pokój i nie znaleziono nic.

Kto odryglował kratę w oknie i w jakim celu?

Gdzie jest tabakierka?

Zapytała Ellen, czy doktor Harrigan był podchmielony kiedy z nim ostatnio rozmawiała?

Czy Nancy nie chciała dopuścić do operacji tylko ze względów formalnych? Jeszczeby wysnuła dużo pytań, gdyby nie to, że Ellen podeszła do biurka, żeby coś zanotować na karcie 304-go.

Zapytałam ją z miejsca, czy doktor Harrigan wtedy, kiedy go widziała ostatni raz, robił wrażenie podchmielonego.

61)

— O, nie, nie — zaprzeczyła pędko. — Nie był pijany. Powiedział, że jest okropnie gorąco, a ja ofiarowałam się przynieść mu wody z lodem. Podziękował, mówiąc, że napije się u pani Melady. Nie był pijany, o, nie!

— Był u pani Melady?

— Tak. Prosiła, żeby go do niej wprowadzić. Chciała zapytać o ojca. Powiedziałam mu i poszedł do niej, wyszedłszy od żony. Ale długo nie siedział. Wkrótce potem, jak pani zeszła na kolarcję, zawołał mnie do pokoju Melady'ego, żebym sprowadziła wózek, bo zaraz będzie operacja.

— Dlaczego mi pani tego wcześniej nie powiedziała? — rzekłam gniewnie. — Może wszystkie moje pytania dadzą się rozwiązać tak prosto i niewinnie? — pomyślałam mimochodem. — Może pani jeszcze co wie?

— Nie, proszę pani. Nic więcej nie wiem — zapewniła mnie poważnie. — Pani o to nie pytała, a to nie było nic takiego.

Biały czepek odrzucił w głąb korytarza. Dwaj policjanci tkwili bohatercko na twardych krzeselkach, pewnie nie czując mięśni od pasa w dół. Co pewien czas to jeden, to drugi wstawał, robił przegląd cieni w korytarzu i, wymieniwszy parę słów z kolegą, zniknął na krótką chwilę we wschodnim korytarzu lub na schodach. Ale zawsze wra-

cał na swoje krzeselko.

Tak upłynęła noc dziewiątego lipca; bardzo spokojnie, upalnie i pod strażą policji.

Świt nie przyniósł żadnej ochłody, przeciwnie zapowiedź nowego dusznego, gorącego dnia.

Dzienna superintendentka przyszyła mnie zluzować jak z łaski. Odbierając ode mnie klucze, rzekła:

— Piotr Melady nie żyje.

— Co? Czy go znaleźli?

— O, nie o tem nie wiem — odrzekła niedbale, tak jakby chodziło o bagatelkę. — Ale nie żyje. Czy 301 zjadł owsiankę? Ostatnio nie chciał jej wziąć do ust.

— Nie rozumiem, skąd pani mogło przyjść do głowy, że Melady nie żyje?

Popatrzyła na mnie wzrokiem osoby zniecierpliwionej i znudzonej:

— Stąd, że był w nocy w szpitalu, oczywiście duchem... Jestem medjum — dodała po pauzie.

— Czy pani... mówiła o tem z panią Melady?

— O...wszem, trochę. Pytała mnie o niektóre rzeczy. Ma ogromne zdolności telepatyczne, ale nie jest taka uduchowiona jak ja — wyjaśniła z naciskiem. — W każdym razie coś nadzwyczajnego. Gdyby chciała rozwijać swoje władze

(Dalszy ciąg nastąpi)

Porzućmy karygodną lekkomyślność!

Z walnego zebrania pow. L.O.P.P.

Wczoraj o godz. 16 w sali Rady Powiatowej odbyło się pod przewodnictwem starosty Ludomira Skórewicza zwyczajne walne zgromadzenie powiatowego obwodu L. O. P. P. W myśl par. 19 statutu L. O. P. P. wszystkie Koła Miejscowe reprezentowane były przez swych delegatów.

Wobec więc około pół setki zebranych prócz przewodniczącego p. starosty Skórewicza z stołem przewodzącym zasiadli: ks. Prabucki z Gostkowa oraz dyr. K. K. O. p. Zaleski oraz w charakterze sekretarza p. Trapp, który po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia odczytał sprawozdanie. Wynika z niego, że w dn. 1. 1. 1934 r. było kół 18, liczących 388 członków rzeczywistych i 208 popierających — razem 596. Po roku, a więc na 1. 1. 1935 r. było kół 19 a liczba członków rzeczywistych 526, popierających 220, razem więc 746. Nadto są jeszcze 72 koła szkolne, liczące 3345 członków. Liczba więc członków bardzo wzrosła, niestety składki wpływają b. słabo. Mówca proponuje, żeby je pobierać przez kursantów a przedewszystkiem zaleca wpłacać je bezpośrednio do K. K. O. choćby pozynając od sumy 2 złotych.

Po sprawozdaniu sekretarza na mównicy stanął instruktor rejonowy o. p. l. g. p. kpt. Strobel, od którego dowiedzieliśmy się, że w ciągu ub. roku, odbyło się pod jego kierunkiem 15 kursów informacyjnych o. p. l. g., które wyszkoliły 531 słuchaczy. Było mianowicie 6 kursów 5-godzinnych (264 słuchaczy), 6 po godzin 10 (212 słuchaczy), jeden 16-godzinny (26 słuchaczy) i 2 po 20 godzin (29 słuchaczy). Nadto wyszkolenie w drużynie odkażającej na 3 kursach w ciągu 56 godzin przeszły 43 osoby. Poza tem odbyły się wykłady i pogadanki urozmaicone przeżyciami i filmami. W 38-miu gminach odbyło się 60 wykładów oraz w 6-ciu gminach 6 pokazów lotniczo-gazowych w XI Tygodniu L. O. P. P. i jedna impreza „Dancing-brydz” „na Challenge 1936”. Także staraniem Magistratu, oczywiście nie Torunia, lecz Podgórze, urządzony był pokaz w Toruniu. W dyskusji otworzonej przez przewodniczącego p. Starostę nad referatem kpt. Strobla zabrał głos p. Wojciechowski z Lulkowa.

Sprawozdanie finansowe zdawała skarbniczka p. Kowalska. Dochody w roku 1934 wyniosły 4.598 zł 62 gr, wydatki zaś 4.184 zł 62 gr, pozostałość w K. K. O. w gotówce 414 zł. W dochodach figuruje ze składek członkowskich tylko 3099 zł 32 grosze, co na 50 tysięcy ludności powiatu jest mało.

Protokół Komisji rewizyjnej, złożonej z panów dyr. Zaleskiego i Wojciechowskiego (przewodniczący) odczytał ten ostatni, wnosząc o pokwitowanie dla skarbnika i o uznanie dla zarządu, któremu też zebrani udzielili absolutorjum.

Tutaj przewodniczący p. Starosta zarządził 10-minutową przerwę przed wyborami, zaznaczając, iż wpłynęła lista kandydatów do zarządu złożona z nazwisk wielu przedstawicieli administracji państwowej. Jest to niepożądane, gdyż po pierwsze urzędnicy, tak są obciążeni pracą, że nie mogliby dobrze odpowiedzieć nowym obowiązkom, powtóre — należy wprowadzić do władz czynnik społeczny, obywatelski, któryby ponosił współodpowiedzialność. Tu p. Wojciechowski z Lulkowa przemówił za wprowadzeniem do władz L. O. P. P. przedstawicieli wsi, co p. Starosta gorliwie poparł. W dyskusji na ten temat zabierali głos nadto pp. Grabowski, kpt. Pilar, Otwinowski, ks. prob. Prabucki i inni.

WYBORY

Wreszcie przez wybory ustalone zostały następujące władze powiatowego obwodu L. O. P. P.:

Zarząd: prezes p. wicestarosta Kowalski; wiceprezes p. dyr. Zaleski; sekretarz p. dr. weterynarji Grabowiecki; skarbniczka p. Kowalska; członkowie zarządu: ks. Klin i ks. Prabucki; zastępcy p. wójt Wojtysiński i p. wójt Rutynowski. Nadto do zarządu wchodzi z urzędu p. starosta Skórewicz, przedstawiciel garnizonu, referent wojskowy Staro-

stwa i prezesi Kół Chełmża, Lubianka i Lubicz Młyn.

Komisja rewizyjna: przewodniczący p. Wojciechowski z Lulkowa, p. Dąbrowski z Rudaku i p. Alf. Reiwer z Lubianki oraz zastępcy p. Tutak ze Złotorji i pani Piaskowska z Lubicza.

Delegaci do okręgu wojewódzkiego p. starosta Kowalski i ks. prob. Prabucki.

Budżet na rok 1935 ustalono na zł 4.352, podwyższając na wniosek p. Grigera z Lubianki, poparty przez p. starostę Skórewicza, pozycję na wyszkolenie z 480 zł na 840 zł, ale wyłączając drogę przeniesienia różnicy z innych pozycji.

Program pracy obwodu referował kpt. Strobel, kładąc nacisk na trafianie do ludzi przez ks. ks. proboszczów, którzy mają duże wsławy; apelował poza tem do pp. wójtów, sołtysów a zwłaszcza do nauczycielstwa. W pracy trzeba zaangażować policję, pocztowców, kolejarzy; trzeba uświadamiać żywoł żeński, bo cała obrona gazowa ludności w razie wyjścia mężczyzn na front, polegać jednak będzie na tych kobietach, które pozostaną. Bez uświadomienia kobiet ci, co powrócą z pola, zastaliby cmentarzyska. Mówca wezwał wreszcie do tego, by koniecznie zobowiązać moralnie członków Ligi O. P. P. by z nich

Zima w Toruniu

Hokejowa przyszłość Polski trenuje na Wiśle.

Wszystko zależy od podpisu ministerjalnego...

Wczoraj bawiła w Toruniu specjalna komisja, wydelegowana do naszego miasta przez Ministerstwo Komunikacji w celu przejęcia od Zarządu Miasta nowo-wybudowanej linii tramwajowej na Jakóbskie Przedmieście.

Komisja skończyła swe czynności już około godz. 15; rezultat jej prac nie jest dotychczas znany. Z szeregu krótkich zdań i półsłówki członków komisji należy jednak przypuszczać, że ocena, wy-

dana przez nich, będzie tak dla Zarządu Miasta Torunia, jak i mieszkańców Jakóbskiego Przedmieścia, pomyślna.

Można więc sądzić, że już w najbliższych dniach nowa linia tramwajowa zostanie otwarta dla komunikacji pasażerskiej. Wszystko zależy tylko od podpisu, którym p. Minister Komunikacji musi zaakceptować orzeczenie komisji. Gdy to nastąpi, tramwaj na Jakóbskie „pójdzie w kurs”.

Niespełna 700 tysięcy kosztuje m. Toruń opieka społeczna

Na opiekę społeczną w roku budżetowym 1933-34 Zarząd Miejski wydatkował ogółem 697.753,21 zł z funduszy budżetu administracyjnego, co stanowi 19,7 proc. ogólnych wydatków tego budżetu m. Torunia, oraz na zatrudnienie bezrobotnych z 126.000 z funduszy uzyskanych w drodze zaciągnięcia pożyczek z Funduszu Pracy.

Z powyższej kwoty wydano: Na opiekę nad dziećmi, młodzieżą i matczyństwem mianowicie: utrzymanie dzieci w Sierocińcu i Złóbkku Pomorskim, na mleko, dożywianie dzieci szkolnych, odzież i obuwie, pomoc położniczą, kolonje i półkolonje, pielęgnację domową dzieci, przymusowe wychowanie dzieci = 53.551 zł 60 gr.

Na opiekę nad dorosłymi mianowicie: utrzymanie 2 przytułków i 4 schronisk dla starców i kalek, leczenie, lekarstwa, pomoc akuszyryjna, miesięczne wsparcia, opał, zapomogi doraźne, pogrzeby, koszty transportu, opłaty za utrzymanie w zakładach dla umysłowo chorych, epileptyków, idiotów, głuchoniemych, ociemniałych i innych = 279.786 zł 34 gr.

Na akcję pomocy bezrobotnym z funduszy budżetowych = 364.415 zł 27 gr, z pożyczek uzyskanych z Funduszu Pracy = 126.000 zł.

Razem: 490.415 zł 27 gr. Zarząd Miejski prowadzi siedem zakładów opiekuńczych zamkniętych, mianowicie:

1. zakład dla dzieci (sierot, półsierot i dzieci opuszcz.), obliczony na 80 dzieci. Zakład daje dzieciom całkowitą opiekę (utrzymanie, mieszkanie, opiekę lekarską, wychowanie fizyczne, umysłowe i moralno-religijne). Koszt dziennego utrzymania 1 dziecka wynosi 1,05. Wydatki na prowadzenie zakładu wynosiły w r. 1933-34 = 30.550 zł 64 gr.

2. przytułki dla starców i kalek zupełnie lub częściowo niezdolnych do pracy, mianowicie:

Dom Starców obliczony na 26 osób. Koszt

dziennego utrzymania 1 osoby wynosi 1,10. Wydatki na prowadzenie zakładu w r. 1933-34 wynosiły 10.481 zł 3 gr.

Dom św. Józefa obliczony na 46 osób. Koszt dziennego utrzymania 1 osoby wynosi 95 groszy. Wydatki na prowadzenie zakładu w r. 1933-34 wynosiły 15.807, 68 zł.

Umieszczeni w tych zakładach otrzymują całkowitą opiekę, tj. mieszkanie, utrzymanie, odzież, opiekę lekarską itd.

3. cztery schroniska dla starców, mianowicie:

a) Schronisko Obywatelskie obliczone na 33 osoby. Wydatki na prowadzenie zakładu wynosiły w 1933-34 r. = 6.866 zł 14 gr.

b) Schronisko św. Jerzego jest obliczone na 16 osób. Wydatki na prowadzenie zakładu wynosiły w 1933-34 = 4.283 zł 29 gr.

c) Schronisko św. Jakóba obliczone jest na 33 osoby. Wydatki na prowadzenie zakładu wynosiły w 1933-34 = 4.461 zł 64 gr.

d) Schronisko św. Katarzyny obliczone jest na 20 osób. Wydatki na prowadzenie zakładu wynosiły w 1933-34 = 3.307 zł 88 gr.

Umieszczeni w powyższych schroniskach otrzymują mieszkanie, opał, światło, opiekę lekarską i dodatek na utrzymanie tygodniowe w wysokości 1,50 zł. Koszty utrzymania, opłacają z własnych funduszy.

Z opieki otwartej stałej nad rodzinami (domowej) korzysta 812 osób w tem około 50 dzieci. Osoby te otrzymują prócz bezpłatnego leczenia, lekarstw i opału na zimę — miesięczne wsparcie i pielęgnacyjne, które w r. 1933-34 wynosiły 111.728 zł 44 gr. Z pomocy doraźnej przez udzielenie obiadów z kuchni ludowej korzysta przeciętnie 1950 osób dziennie, z opieki lekarskiej, pomocy przy pogrzebach i zapomóg doraźnych przeciętnie 180 osób miesięcznie.

Pod pieczę opiekuna zawodowego znajduje się 798 dzieci nieślubnych, z których 102 dzieci otrzymuje alimenty, a dla 25 dzieci placi Zarząd Miejski miesięcznie wsparcie pielęgnacyjne od 6—30 zł.

każdy zdobył dwu nowych członków, wreszcie wyraził duże uznanie dla pracy p. Komorowskiego, nauczyciela z Łążyna.

Wreszcie ubocznie wyjaśnił mówca przyczyny, które spowodowały przesaga gen. Leona Berbeckiego do wycofania Polski z Challenge'u. Przez to wycofanie minimalnie tracimy — zyskujemy bardzo wiele.

Po zdjęciu z porządku dziennego dwu punktów dotyczących reorganizacji kół miejscowych pod względem należności terytorjalnej do gmin zbiorowych oraz okólnika nr. 30 okręgu wojewódzkiego L. O. P. P. przewodniczący zebranie zakończył.

Wielkie jednak wrażenie na wszystkich obecnych zrobiło natychmiast po zamknięciu obrad wygłoszone

PRZEMÓWIENIE P. STAROSTY SKÓREWICZA

Pan Starosta w płomiennych słowach zwrócił się z wezwaniem nie tylko do obecnych, ale do całej ludności powiatu, do której trzeba zanieść te słowa i wpoić w nią przekonanie, że wszystko, cokolwiek się robi w kierunku zwłaszcza obrony gazowej i przeciwlotniczej, jest mało, bo wszystko to nie wystarczy, a szczególnie tutaj, na odcinku wobec dzisiejszych koniunktur międzynarodowych — spokojnym. Ale kiedyś sytuacja ta może się zmienić, a wtedy — co? Jesteśmy na jednym z wysuniętych szczytów, własny więc interes i bezpieczeństwo mieszkańców tej dzielnicy zarówno jak i obrona Państwa wymaga gorącego wzięcia tej sprawy do serca. Ale nie tylko do serca.

Niedość hasła głosić, trzeba czynów. A społeczeństwo może czuje i mówi, ale w gruncie rzeczy mało robi. Zastraszająco mało! Jest zbyt obojętne, bo nie docenia grozy sytuacji. Brak w nim świadomości niebezpieczeństwa. Na naszym specjalnie odcinku nie można tolerować takiego nasilenia pracy, jakie być może, wystarczy gdzieś w głębi państwa. Tutaj praca musi być stokrotnie intensywniejsza! Nie wystarczy ograniczać się do obecności raz na miesiąc na zebraniu i uważać, że zadanie spełnione. Praca musi być szczera, gorąca, ale stała w swej ciągłości.

Porzućmy tę niewiarygodną lekkomyślność, to filisterstwo ducha. Zebrania są tylko dla orientacji a musi być praca olbrzymia w terenie. Niech drużyny będą istotnie wyszkolone. Kursa kpt. Strobla panowie wójtowie i sołtysi powinni traktować jako obowiązkowe, służbowe. „Praca ta — dodał pan Starosta znacząco — będzie przemennie w końcu roku należyście... oceniona.”

Wreszcie zakończył p. Starosta apelem do nauczycielstwa, wprawdzie bardzo już pracą obciążonego, ale zawsze ofiarnego o nieszczerzenie w wymienionym kierunku pracy niewdzięcznej, jeśli idzie o warunki, jednak wdzięcznej, gdy idzie o cel.

Nieszczęgloną opinię powiatu trzeba koniecznie poprawić! frg.

Lepiej czynić dobrze „chcący” niż źle „niechcący”

Sąd Okręgowy w Toruniu rozpatrywał sprawę Henryka Hoffschena, oskarżonego o to, że w dniu 20 listopada 34 r. znieważył słownie i czynnie 2-ch funkcjonariuszy Policji Państwowej.

Hoffsch. skazany na 1 i pół roku więzienia za kradzież, odbywał karę w miejscowym więzieniu czyli tak zw. „okrągłaku”. Gdy 20 listopada 1934 r. posterunkowy Sierociński i Paczkiewicz z polecenia sędziego grodzkiego udali się do więzienia, celem doprowadzenia Hoffschena do sądu, i gdy chcieli go skuć celem zapobieżenia ewentualnej ucieczce, ten stawiał czynny opór i wymyślając, uderzył jednego z posterunkowych w piersi tak, że policjant zatoczył się.

Oskarżony do winy się nie przyznał, oświadczając, iż chciał pójść do sądu, ale nie skutki, i o to prosił policjantów, lecz ci nie zwracali na jego prośby uwagi, a przez skutcie go chcieli „zdystryktować go” w sądzie. Przy szamotaniu się z policjantem mógł uderzyć go, ale tylko „niechcący”.

Po przesłuchaniu świadków został oskarżony Hoffsch. za obrazę i czynny opór policji skazany na 6 miesięcy więzienia.

